

ligger paa Sjælland, men at den udelukkende ligger i Jylland. Jylland tabt, Danmark ødelagt! Og saa længe man ikke har paavist noget militært Middel til at forsvare Jylland, hverken i Jylland eller paa andre Steder, har man givet renonce op i Spørgsmaalet om Danmarks Forsvar.

Der er intet som helst i det, jeg har udtalt, hvorefter det ærede Medlem kan vente sig Undsætning. Hvis han havde sagt, at han mente, at jeg om 12 Aar havde forandret Standpunkt, vilde han kunne have den almindelige Berettigelse, som ligger i dette, at han har set adskillige Mennesker skifte Standpunkt. Det vilde være langt fra mig i den Anledning at afgive nogen højtidelig Forsikring, men jeg maa maaske have Lov til at sige, at disse evige Frafald og Omvendelser, denne Faneflugt, disse kyniske Fornægtelser og lumske Forstillinger, ere blevne en Forbandelse for vort offentlige Liv, og de ere ved at indgyde store Dele af vor Befolkning en saadan Væmmelse og Afsky for vort offentlige Liv, at de Mænd, som have følt Kald til at deltage deri og ønske at deltage deri, have en Forpligtelse til at søge at rense vort offentlige Liv igen. Det er ogsaa derfor, vi have ment, at det er nødvendigt at understøtte den ved al denne Væmmelighed undergravede Parlamentarisme ved at tilkalde Folket til direkte Afstemning. Thi kun ved at give Folket Lejlighed til at protestere mod denne forargelige Faneflugt, denne forargelige kyniske Fornægtelse af tidligere Standpunkter, er der Mulighed for at genskabe Respekt for det offentlige Liv her i Danmark.

Nej, det er ikke af Hensyn til Forsvarssagen, at de Herrer gaa over til dette Forslag. Det kan ikke være deres Alvor. Thi hvad er det, man skaber? Det er fuldkommen rigtigt, hvad der er udtrykt i disse Ord: Det, der skabes her, er et nyt Dannevirke. Og hvad er et Dannevirke? Det er en Militærforanstaltning, der skaber Tillid, og som i det Øjeblik, hvor den i Kraft af den skabte Stemning giver vor Politik en bestemt Retning, styrter sammen. Saadan er Dannevirke altid, og den Forsvarsordning, de Herrer her lave, og som er skildret af det ærede Medlem for Københavns 3die Valgkreds (N. P. Jensen) er et saadant Dannevirke, og hvis der nogen Sinde kommer en Lejlighed, hvor denne Forsvarsordning skal prøves, vil den komme til at virke som et nyt Dannevirke, kun saa meget værre, som der ingen Retræte er bag ved den. Fordi den er det sidste Sted, og fordi den hidkalder Krigen

og Fjenden over os, betyder den Danmarks Undergang. (Afbrydelse af *Chr. Reventlow*). Hvis Krigen kommer! At den ikke kommer, er den eneste Mulighed for Frelse for de Herrer, som gaa og tro, at dette er evig Spas, saaledes som det ærede Medlem fra Kerteminde (A. P. Andersen) og det ærede Medlem fra Maribo (*Chr. Reventlow*), der tro, at det altsammen er Løjer og Langkaal. Den eneste Mulighed for Tilgivelse, de have, er, at denne Ordning aldrig nogen Sinde vil blive prøvet, ellers kunne de Herrer være visse paa, at Dommens Dag kommer over dem. (Afbrydelse af *Chr. Reventlow*). Jeg har sagt, at jeg ikke tror paa Nytten af Københavns Befæstning, hvor stærk den end bliver. Hvis det ærede Medlem vil høre i Stedet for at komme med sine Indskudsbemærkninger som Farcernes Afsides-Talere, vil han tjene Forhandlingerne bedst.

Til sidst bliver Spørgsmaalet, om det, her sker, nemlig Ophøjelsen af det ærede Medlem fra Ringkøbing paa Ministerbænken, ikke er for dyrt betalt ved alt, hvad der nu skal foregaa, for dyrt betalt i rede Penge, for dyrt betalt i Skatter og Byrder paa Befolkningen, for dyrt betalt ved de nye Farer, der ere forbundne med en slet Militærordning, og for dyrt betalt ved den Mistillid og Skamfølelse, som findes i store Dele af Befolkningen. Der har i saa Henseende været adskillige Stemningstilkendegivelser, og jeg ser, at det ærede Medlem fra Ringkøbing, som nu beklæder Forsvarsministerpladsen, har faaet mobiliseret hele sit Tillidsapparat; jeg ser, at der til de tidligere fra Albertikatastrofens Dage kendte Tillidstelegrammer ogsaa er indløbet et Telegram fra de samvirkende Foreninger paa Sjælland, som Forsvarsministeren har besvaret i en noget anden Tone, end han har anvendt i den sidste Tid. Tidligere talte han noget om det offentlige Livs Ondskab og Bagtalelse, som kunde drive ham ud deraf. Denne sjællandske Tilkendegivelse synes at have givet ham nyt Haab. Han taler i sit Svar om, at „fælles Arbejde i fælles Haab for vort Folks Fremtid vil styrke vor Kærlighed til Fædrelandet, saa at alle Vanskeligheder glemmes paa Sejrens Dag“. Sejrens Dag, mine Herrer, det er den Dag, da denne Forsvarsordning er gennemført. Jeg tror, at det ærede Medlem fra Ringkøbing, som nu er Forsvarsminister, skulde ikke tale om Sejrens Dag i denne Forbindelse, og, i Parentes tilføjet, jeg tror, at han ogsaa gjorde bedst i ikke at tage Fædrelandets Navn alt for forfængeligt.